

Arrest

**nr. 149 561 van 13 juli 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 21 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige gegevens over de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 december 2010 een eerste asielaanvraag in die ook in beroep werd afgewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 85 151 van 24 juli 2012. Verzoeker diende nog 5 asielaanvragen in die niet werden in overweging genomen. Op 26 september 2013 diende verzoeker een zevende asielaanvraag in. Op 29 oktober 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse origine en bent u afkomstig uit de Volksrepubliek China (VRC), meer bepaald uit het district Penam (Bailang). Als kind ging u in Tibet nooit naar school. U wilde graag monnik worden maar de Chinezen vonden u te jong om monnik te worden. Men zei u dat het beter was naar India te gaan als u monnik wilde worden. In 1996 ging u naar Shigatse en opende er een restaurant samen met een vriend. U verbleef er 7 à 8 maanden. In november 1996 reisde u verder naar Dram. Daar verbleef u ongeveer 3 maanden en hebt er eveneens gewerkt. U vond een sherpa die bereid was u illegaal mee te smokkelen naar Nepal. Nadat u te voet de grens had overgestoken reisde u met een bus verder naar Kathmandu. Daar registreerde u zich in het reception centre en reisde enkele dagen later verder naar het reception centre in Dharamsala. U verbleef er één nacht en trok dan naar de SOGA school. Gedurende 8 maanden studeerde u aan de SOGA school. Omwille van het warme klimaat was u altijd ziek en diende u de school te verlaten. U ging naar het Gadong klooster in Dharamsala en leefde er ongeveer 1,5 jaar. Daarna hebt u gedurende 2 jaar leren schilderen. U woonde in de school. Daarna hebt u leren thanka's naaien. Tussen 2002 en 2006 verbleef u in het Norbulingka instituut in Dharamsala. Daarna huurde u een huis in de buurt van het Norbulingka instituut en werkte u als thanka naaier. Op 8 december 2010 verliet u Dharamsala en reisde u naar Nepal. Van daaruit nam u eerst een vlucht naar India en vervolgens reisde u via Rusland naar Polen. U maakte daarbij gebruik van een vals Nepalees paspoort dat de smokkelaar voor u had geregeld. Vervolgens kwam u met een taxi naar België. Op 20 december 2010 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 20 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) omdat u uw beweerde identiteit, afkomst en nationaliteit niet aannemelijk kon maken, mede wegens incoherente verklaringen en documenten. U ging hiertegen in beroep maar op 24 juli 2012 werd de beslissing van het CGVS bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 1 oktober 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen. Op 8 november 2012 diende u een derde asielaanvraag in. Deze werd niet in overweging genomen. Op 8 januari 2013 diende u een vierde asielaanvraag in. Deze werd niet in overweging genomen. Op 12 februari 2013 diende u een vijfde asielaanvraag in. Deze werd niet in overweging genomen. Op 28 mei 2013 diende u een zesde asielaanvraag in. Deze werd niet in overweging genomen. Op 26 september 2013 diende u een zevende asielaanvraag in. U blijft bij uw verklaringen, maar u legde verschillende documenten neer ter staving, mede als bepaalde verklaringen voor voorgaande incoherenties.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een fotokopie van de identiteitskaart van uw vader, een fotokopie van de identiteitskaart van uw broer, een fotokopie van uw hukou, een fotokopie van een attest van het reception centre in Nepal, een fotokopie van een attest van het reception centre in Dharamsala, een fotokopie van uw green book, een fotokopie van een schoolattest, een fotokopie van een attest van het Norbulingka instituut, een fotokopie van enkele foto's, een fotokopie van een attest van campaign fot Tibet en een fotokopie van een verzendingsbewijs. In het kader van uw eerste asielaanvraag had u ook verschillende stukken voorgelegd, waaronder een 'Registration Certificate' (RC).

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient vast te stellen dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

Op basis van uw verklaringen en voorgelegde documenten doorheen alle asielaanvragen (fotokopie van uw hukou, fotokopie van een attest van het reception centre in Nepal en een fotokopie van uw green book) kan het CGVS uiteindelijk aanvaarden dat dit uw identiteitsgegevens zijn: Gyalpo (alias Pema Norbu), geboren op 10 februari 1975 en geboren te Penam district. Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden. Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen. Na aankomst in het reception centre in Nepal liet u zich er registreren onder andere identiteitsgegevens omdat u gezegd was dat er spionnen aanwezig waren en zij anders problemen zouden maken bij uw familie in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Vandaar dat bepaalde stukken van u op andere naam staan.

U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst (zie gehoorverslag CGVS pp. 2-3) uiteindelijk aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, in de Volksrepubliek China (VRC) bent geboren en vervolgens in het jaar 1996

naar India bent gevlucht. U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich, mede op basis van informatie rond de vrees van Tibetanen bij terugkeer naar de Volksrepubliek China waarover het beschikt en waarvan een kopie aan het dossier is toegevoegd, bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent, voor Tibetanen die hebben verbleven in India, een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in hun hoofde ten aanzien van de VRC.

Wat betreft uw verblijf in India stelt het CGVS het volgende vast. Na uw vlucht uit de VRC in 1996 heeft u van februari 1997 tot december 2010 in India verbleven. Van 25 februari 1997 tot 10 november 1997 studeerde u aan de Sherab Gatsel Lobling School (SOGA school). Omwille van het warme klimaat was u altijd ziek en diende u de school te verlaten. U ging naar het Gadong klooster in Dharamsala en leefde er ongeveer 1,5 jaar. Daarna hebt u gedurende 2 jaar leren schilderen. U woonde in de school. Daarna hebt u leren *thanka's* naaien. Tussen 2002 en 2006 verbleef u in het Norbulingka instituut in Dharamsala. Daarna huurde u een huis in de buurt van het Norbulingka instituut en werkte u als *thanka* naaier.

Overeenkomstig artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikt in India en in het bezit was van een dergelijke RC (zie eerste asielaanvraag en groene map).

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelt het CGVS het volgende vast. **Ten eerste** werd u gevraagd waarom u India hebt verlaten. U verklaarde dat u in India geen rechten hebt als vluchteling. U hebt uw RC gekocht en later zeiden ze dat het een valse RC was. Als u in India zou gebleven zijn zou u nooit de kans hebben om terug te keren naar Tibet (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Tibetanen in India over heel wat rechten beschikken. Zo beschikken ze over een verblijfsrecht en zijn ze actief in tal van economische sectoren. Daarnaast kunnen ze nog andere documenten bekomen, zoals een Aadhaar-card, die hun heel wat voordelen bieden. Verder verklaarde u dat de Indische overheid wel goed is voor Tibetanen maar dat Tibetanen gediscrimineerd worden door de lokale mensen. Als u naar een kantoor ging en er waren veel Indiërs lieten ze u wachten. Nadien diende u geld te geven voor het verkrijgen van documenten. Daarnaast diende u voor een taxi of een huis meer te betalen dan de Indiërs (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Nergens in uw asielaanvraag is er sprake van een dermate ernstige vorm van discriminatie ten aanzien van u als Tibetaan in India dat het niveau van vervolging zou zijn bereikt. De door u aangehaalde feiten zijn onvoldoende zwaarwichtig om ze gelijk te stellen met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of de subsidiaire bescherming en hebben u blijkbaar ook niet weerhouden om van 1997 tot 2010 in India te (kunnen) wonen. **Ten tweede** werd u gevraagd waarom u niet zou kunnen terugkeren naar India. U verklaarde dat u bij terugkeer naar India geen plaats zou hebben om te wonen en geen officiële documenten zou hebben om daar te blijven (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Nochtans was u in het bezit van een RC en IC en blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Tibetanen na terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw kunnen opeisen. U haalde geen elementen aan waaruit blijkt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. **Ten slotte** werd u gevraagd waarom u geen asiel hebt aangevraagd in Polen. U verklaarde dat u naar België wilde komen omdat u gehoord had dat het hier goed is voor vluchtelingen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Van een asielzoeker met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade mag worden verwacht dat hij onmiddellijk na aankomst in een veilig derde land bescherming vraagt. De vaststelling dat u dit niet deed ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vrees.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit

informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellow book genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikte in India (zie gehoorverslag CGVS 28/08/2014 p.5) en in het bezit was van een dergelijke IC. U verklaarde dat u vanuit India met een vals paspoort naar Europa reisde (zie gehoorverslag CGVS 28/08/2014 p.5), maar dat een andere smokkelaar voordien uw IC had afgenomen en die niet meer wilde teruggeven. Hieraan kan geen geloof worden gehecht.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uw verklaringen als zou u met een smokkelaar die u voorzag van een vals paspoort gereisd hebben niet aannemelijk zijn. Behalve de naam was u immers onwetend over de gegevens in dit paspoort, alsook beweerde u hiervan niet op de hoogte te zijn gesteld, wat niet geloofwaardig is (zie gehoorverslag CGVS p.8). Zo wist u bijvoorbeeld ook maar vaag dat er een Pools visum zou hebben ingezet. Gezien (op de luchthaven van India) én bij binnenkomst van de Schengenzone de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen is het niet geloofwaardig dat de smokkelaar het risico zou nemen u geen aanwijzingen of informatie te geven over wat er diende te gebeuren in geval van een grenscontrole en over de eventuele voor u voorziene reisdocumenten. Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering is dan ook zeer reëel en het is volstrekt onaannemelijk dat u door de smokkelaar niet nauwgezet werd geïnformeerd over de details van deze reis. **Daarnaast** legde u in elk geval geen enkel document of ander begin van bewijs neer ter staving van uw beweerde reisweg. **Verder** verklaarde u dat u uw eigen IC had afgegeven aan een smokkelaar. Dat u zulk belangrijk document zomaar aan een smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug te vragen, of een volledige kopie te vragen, komt weinig overtuigend over. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India.

Gelet op uw niet overtuigende verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar India te verhullen.

Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, zijnde een fotokopie van de identiteitskaart van uw vader, een fotokopie van de identiteitskaart van uw broer, een fotokopie van uw hukou, een fotokopie van een attest van het reception centre in Nepal, een fotokopie van een attest van het reception centre in Dharamsala, een fotokopie van uw green book, een fotokopie van een schoolattest, een fotokopie van een attest van het Norbulingka instituut, een fotokopie van enkele foto's, een fotokopie van een attest van campaign fot Tibet en een fotokopie van een verzendingsbewijs, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze kunnen hooguit als een begin van bewijs inzake uw identiteit gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet meer betwist.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag worden teruggeleid naar China doch wel kan worden teruggeleid naar India.”

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende documenten:

“3. Caritas, Vluchtschrift, maart 2012, www.caritas-int.be;

4. Federal Office for migration, *The Tibetan Community in India*, 30 juni 2013, te consulteren op <http://www.ejpd.admin.ch/content/dam/data/migration/laenderinformationen/herkunftslaenderinformation/en/asien-nahost/ind/IND-ber-tibetan-community-e.pdf>;

5. Organisation Suisse d'aide aux réfugiés, «Chine/Inde : situation des réfugiés tibétains en Inde », *reinseignement de l'analyse-pays de l'Osar*, 9 september 2013, te consulteren op <http://www.fluechtlingshilfe.ch/pays-d-origine/asia/inde/chine-inde-situation-des-refugies-tibetains-en-inde,;>

6. “Is Dharamshala safe for Tibetans?”, Mila Rangzen, 12 juni 2014, te consulteren op www.tibettelegraph.com;

7. IRB, *chapitre 10 clause d'exclusion*, 28 februari 2014 ;

8. H. Knox Thames, *India's failure to adequately protect refugees*, <http://www.wcl.american.edu/hrbrief/v7i1/india.htm>;

9. Vancouver Courier, *Tibetan refugees seek better life in Vancouver*, 2 januari 2014, te consulteren op <http://www.vancourier.com/tibetan-refugees-seek-better-life-in-vancouver-1.776792>;

10. The times of India, “Tibetans struggling to find another exile home in exile”, te consulteren op http://articles.timesofindia.indiatimes.com/2013-10-07/india/42793100_1_tibetans-mcleodganj-exile;

11. US Congressional-Executive Commission on China: *Annual Report 2013* dd. 10 oktober 2013, te consulteren op <http://www.cecc.gov/sites/chinacommission.house.gov/files/AR13DJ.PDF>;

12. Freedom House, *Freedom in the world: Tibet, 2010*, <http://www.freedomhouse.org/report/freedom-world/2011/tibet>;

13. “Chinese Crackdown on Tibetan Buddhism: A report published for the People's Republic of China's second Universal Periodic Review”, Fidh, *the international campaign for Tibet (ICT)*, September 2013, te consulteren op <http://fidh.org/IMG/pdf/en-report-tibet-4.pdf>;

14. “They Say We Should be Grateful” *Mass Rehousing and Relocation Programs in Tibetan Areas of China*”, Human Rights Watch, juni 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/file_upload/1476_1372338871_tibet0613webwcover-0.pdf;

15. “2012 International Religious Freedom Report – Tibet”, US Department of State, 20 mei 2013, toegankelijk op 21 oktober 2013, te consulteren op http://www.ecoi.net/local_link/247442/357657_en.html;

16. “China: country of origin information (COI) Report”, UK Home Office, 24 augustus 2011;

17. “Wave of arrests contributes to Tibet's growing isolation”, *Reporters Sans Frontières*, 16 oktober 2013;

18. “More Attention to Tibet Needed”, *Asian Fortune*, 6 mei 2013;

19. “Destination Delhi: A review of the implementation of UNHCR's urban refugee policy in India's capital city”, UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), 13 augustus 2013, PDES/2013/09;

20. “Tibetan Refugees in India: declining sympathies, diminishing rights”, *Human Rights Features (voice of the Asia Pacific Human Rights Network)*, 30 april 2008, toegankelijk op 15 januari 2014;

21. “Tibet's stateless nationals II: Tibetan Refugees in India”, *Tibet Justice Center*, september 2011;

22. « *Commentaires du Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés relatifs aux : projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers (ci – après « projet de loi monocaméral » et – projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, et modifiant la loi du 27 décembre 2006 portant des dispositions diverses (ci – après « projet de loi bicaméral »)*, UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), 29 januari 2013, toegankelijk 15 januari 2014, p. 19, § 66 ;

23. “Improving asylum procedures: comparative analysis and recommendations for law and practice”, UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), maart 2010, toegankelijk op 15 januari 2014;

24. “UNHCR Note on the Principle of Non – Refoulement”, UNHCR, november 1997, toegankelijk op 16 januari 2014;

25. FFMR, “The Tibetan Community in India and Nepal”, 29 augustus 2012;

26. North Gazette, "Tibetan appeals to Home Ministry to stop deportation to China occupied Tibet", 22 februari 2013, te consulteren op <http://northgazette.com/news/2013/02/22/tibetan-appeals-to-home-ministry-to-stop-deportation-to-china-occupied-tibet/>;
27. Free Tibet, "Indian Government bows to Chinese Pressure", 17 november 2006;
28. « L'Inde secouée par un débat inédit sur le racisme dans la société », Le Monde, 8 februari 2014 ;
29. Verklaring van de heer Pat Demaret;
30. Verklaring die mee werd ondertekend door de ambassade;
31. Times of India, "Protest against death of Arunachal student", 1 februari 2014 te consulteren op [http://timesofindia.indiatimes.com/city/delhi/Delhi-Protest-against-death-of-Arunachal-student/articleshow/29704983.cms?referral=PM](http://timesofindia.indiatimes.com/city/delhi/Delhi-Protest-against-death-of-Arunachal-student/articleshow/29704983.cms?referral=PM;);
32. Echo of Arunachal, "Aapsu urges caution against refugees wrongdoing", 18 november 2013"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker steunt zijn eerste middel op de "Schending van artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet; Schending van het beginsel van rechtszekerheid; Schending van het gelijkheidsbeginsel; Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel; Schending van het proportionaliteitsbeginsel en rechtsmisbruik; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering". Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan "van artikel 3 E.V.R.M.; Schending van het non - refoulement beginsel; Schending van artikel 33 (1) van de Conventie van Genève betreffende het statuut van vluchtelingen van 28 juli 1951; Schending van artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing van 10 december 1984". In een derde middel beroept verzoeker zich op de "artikel 48/3 van de vreemdelingenwet; de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering." Verzoeker voert in een vierde middel de schending aan van "artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/ EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiare bescherming); Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering; Schending van artikel 3 E.V.R.M."

2.3. Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, dat de rechtzoekende moet kunnen uitmaken welke gevolgen een bepaalde handeling naar redelijkheid zal hebben en dat de overheid niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken van de beleidslijnen die zij bij de toepassing van de reglementering aanhoudt (RvS 4 oktober 2004, nr. 135.661). Verzoeker toont geenszins aan dat voormelde beginselen geschonden zouden zijn.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Het ingeroepen gelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en rechtsmisbruik zijn niet toegelicht en dus niet ontvankelijk aangevoerd. Daarbij komt nog dat *in casu* geen verwijderingsmaatregel wordt aangevochten.

Waar artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). De schending van artikel 3 van het EVRM, moet gelet op de aard van de bestreden beslissing, bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielvragen, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst.

2.7. Wat betreft verzoekers identiteit

2.8. De bestreden beslissing stelt als volgt: *“Op basis van uw verklaringen en voorgelegde documenten doorheen alle asielaanvragen (fotokopie van uw hukou, fotokopie van een attest van het reception centre in Nepal en een fotokopie van uw green book) kan het CGVS uiteindelijk aanvaarden dat dit uw identiteitsgegevens zijn: Gyalpo (alias Pema Norbu), geboren op 10 februari 1975 en geboren te Penam district. Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden. Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen. Na aankomst in het reception centre in Nepal liet u zich er registreren onder andere identiteitsgegevens omdat u gezegd was dat er spionnen aanwezig waren en zij anders problemen zouden maken bij uw familie in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Vandaar dat bepaalde stukken van u op andere naam staan.*

U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst (zie gehoorverslag CGVS pp. 2-3) uiteindelijk aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, in de Volksrepubliek China (VRC) bent geboren en vervolgens in het jaar 1996 naar India bent gevlucht. U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich, mede op basis van informatie rond de vrees van Tibetanen bij terugkeer naar de Volksrepubliek China waarover het beschikt en waarvan een kopie aan het dossier is toegevoegd, bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent, voor Tibetanen die hebben verbleven in India, een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in hun hoofde ten aanzien van de VRC”.

2.9. Verzoekende partij is zich bewust dat de identiteit van verzoeker in het geding zit. Zij stelt: *“Verweerster hecht eindelijk geloof aan de Tibetaanse origine van verzoeker, iets wat zij jarenlang ten onrechte heeft in twijfel getrokken.*

Bijgevolg meent verweerster nu dat verzoeker de Chinese nationaliteit heeft gezien zijn Tibetaanse origine, waardoor hij wel degelijk een vrees mag koesteren ten opzichte van de Chinese autoriteiten.

Verzoeker wenst vooreerst op te merken dat hij zijn Chinese nationaliteit en Tibetaanse origine heeft aangetoond met diverse documenten, waaronder een kopie van de hukou.

Daarnaast verwijst verzoeker eveneens naar de gedetailleerde verklaringen die hij heeft afgelegd bij verweerster betreffende zijn regio van herkomst.

Dat verzoeker de Tibetaanse origine heeft staat niet ter discussie. Bijgevolg dient verzoeker aanzien te worden als van Chinese nationaliteit, en dit gelet op het feit dat Tibet door China bezet wordt.

Verzoeker werd, net zoals zijn ouders, geboren in China. Hij heeft dus op basis van zijn geboorte in China en de Chinese nationaliteitswetgeving de jure de Chinese nationaliteit. Er is dus wel degelijk een mogelijkheid dat verzoeker de Chinese nationaliteit kan hebben en ontlenen aan zijn Tibetaanse origine. Er anders over oordelen zou een schending van het Internationaal privaatrecht betekenen hetgeen bepaalt dat de Chinese wetgeving bepaalt wie Chinees is, alsook een miskennis bewijswaarde van de Chinese wet.

Aangaande de (de jure) Chinese nationaliteit/identiteit toont verzoeker dit duidelijk aan door authentieke identiteitsdocumenten, dewelke nog eens worden ondersteund door gedetailleerde verklaringen. Ook verweerster komt in de bestreden beslissing tot één en dezelfde conclusie:

“U maakte op basis van deze door u neergelegde documenten (zie supra) én uw verklaringen aangaande uw herkomst (...) aannemelijk dat u van Tibetaanse origine bent, in de Volksrepubliek (VRC) bent geboren en vervolgens in het jaar 1995 naar India bent gevlucht. U beschikt aldus overeenkomstig de Chinese nationaliteitswetgeving die aan het administratieve dossier is toegevoegd, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit.”

(stuk 1)

Doch gelet op het feit dat Tibetanen, gevlucht naar India, na het doorlopen van een administratieve procedure, een verblijfsvergunning kunnen bekomen in de vorm van een “registration certificate for Tibetans” (hierna RC), en verzoeker volgens verweerster over een dergelijke RC beschikt, dient India volgens verweerster gezien te worden als het eerste land van asiel waar verzoeker effectieve bescherming kan genieten. Overeenkomstig artikel 48/5, § 4 van de vreemdelingenwet komt verzoeker, volgens verweerster, bijgevolg niet in aanmerking voor bescherming in ons land”.

2.10. Uit het administratief dossier blijkt dat bij verzoekers 7de asielaanvraag naast een fotokopie van een Chinese identiteitskaart van verzoekers broer geen nieuwe stukken bij deze asielaanvraag werden gevoegd en alle andere in de bestreden beslissing opgesomde documenten reeds in het administratief dossier zaten of bij het verzoekschrift werden gevoegd ter ondersteuning van het beroep tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal (RvV 24 juli 2012, nr. 85 151).

2.10.1. Uit het arrest van de Raad van 24 juli 2012, nr. 85 151 blijkt dat inzake deze documenten werd geconcludeerd: “1.1.1. Vooreerst legt verzoeker ook thans de beweerde ‘eerste’ Green Book niet neer zodat zijn pogingen tot verschoningen theoretisch blijven en verzoekers verklaringen fundamenteel onlogisch en tegenstrijdig zijn. Verzoeker licht met name niet toe waarom hij een vals Registration Certificate (14/3/2005) heeft aangevraagd nu dit ook op zijn eigen naam werd uitgereikt, noch waarom de wijziging van zijn vaders identiteit hem wel een verblijfsvergunning in India zou kunnen opleveren. Zo zou het Registration Certificate (14/3/2005) beweerdelijk vermelding maken van een valse naam van zijn vader en een andere geboortedatum (25/7/1980) en -plaats (O’Sala) van verzoeker. Dit is geenszins logisch, te meer daar –met uitzondering van het attest van het Reception Center van Dharamsala– ook alle andere documenten de naam van de ‘valse’ vader (en/of ‘valse’ geboortedatum) vermelden, zoals het Green Book (31/10/2005), waarbij verzoekers geboorteplaats Dharamsala (India) is, het attest van de “Sherab Gastel Lobling School”, het certificaat van het Norbulingka Institute, het tewerkstellingsattest van het Norbulingka Institute en het attest van de Thangde Gatsal.

De bewering dat verzoeker fraude diende te plegen om conformiteit te beogen tussen het RC en het Green Book wordt ondergraven nu dit geenszins verklaart waarom beide documenten een andere geboorteplaats vermelden, te meer gezien het cruciale belang hiervan en het feit dat de ene geboorteplaats in India en de andere in China ligt. In zoverre verzoeker overigens beweert geen verblijfsrechten te hebben in China, wordt dit minstens door de ‘valse’ RC weerlegd, te meer gezien verzoeker geenszins aannemelijk maakt geen ‘echte’ RC te kunnen verkrijgen. Ten slotte komen verzoekers toelichtingen over zijn fraude in 2005 geheel verzonnen voor nu hij niet toelicht waarom hij in dit laatste attest gedateerd van 15 april 2001 –bijna vier jaar voordat verzoeker zijn ‘vals’ RC heeft verkregen– reeds gebruik heeft gemaakt van dezelfde ‘valse vader’ die hij beweerdelijk pas vier jaar later inschakelde om zijn RC te krijgen.

1.2. Verder gaat verzoeker eraan voorbij dat hij niet louter documenten dient neer te leggen, maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoekers verklaringen over zijn neergelegde documenten bij de asielinstanties kunnen slechts het manifest bedrieglijk karakter ervan versterken. In deze stelt de Raad immers vast dat allerminst aannemelijk wordt gemaakt dat een Green Book zomaar kan worden gewijzigd met een valse andere naam van de vader, geboortedatum en geboorteplaats (gehoorverslag 2 p. 3). Verzoeker is tevens tegenstrijdig over het attest van de Nelen Khang (verzoeker beweert enerzijds dat hij wel een attest van de Nelen Khang heeft met de naam van

zijn valse vader, gehoorverslag 2 p. 3, waarna hij dit weer ontkent, gehoorverslag 2 p. 4). Verder stelt het enige beweerde 'ware' document van het Reception Center te Dharamsala dat verzoeker op 24 februari 1997 is aangekomen in Dharamsala, wat strijdig is met zijn verklaringen pas in oktober 1997 in Dram (grensstad tussen Nepal en Tibet) te zijn aangekomen, daar drie maanden te hebben verbleven (gehoorverslag 1 p. 5) en vandaar naar Dharamsala gereisd te zijn, dan wel in december 1996 in Dram te zijn aangekomen, in maart 1997 in Dram te zijn vertrokken en nog diezelfde maand in Dharamsala te zijn aangekomen (verklaring DVZ vraag 35). Dat het voor verzoeker niet eenvoudig is om correcte data te herinneren aangezien hij reeds vijftien jaar geleden is vertrokken uit Tibet, kan niet worden aanvaard, daar het zijn vlucht vanuit China betrof en derhalve een eenmalige, bijzonder ingrijpende gebeurtenis is die in het geheugen zou zijn gegrift zo zij werkelijk had plaatsgegrepen, te meer nu kan worden verwacht dat verzoeker weet wanneer hij de zware tocht door de bergen ondernam, zij het alleen al omwille van de grote weersverschillen. Ten overvloede vermeldt de Raad nog dat het attest van het Reception Center van Kathmandu een niet-vertaalde fotokopie betreft die gemakkelijk te vervalsen is met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde heeft (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135)".

(...)

Verzoeker voegt per schrijven van 22 juni 2012 nog twee foto's, een kopie van de "Chinese identiteitskaart" van verzoekers 'echte' vader die tot op heden in Tibet verblijft, alsmede een vertaling, een attest van het Bureau de Tibet te Brussel en een bewijs van de koerierdienst toe. In deze stelt de Raad vast dat de identiteitskaart geen melding maakt van de nationaliteit, noch de geboorteplaats van verzoekers beweerde 'echte' vader wat minstens een inhoudelijk gebrek uitmaakt, noch blijkt hieruit een uitgifte- of geldigheidsdatum. Evenmin blijkt uit dit of een ander neergelegd document en foto een familieband tussen deze W. en verzoeker. Ten slotte kan uit de bijgevoegde foto's niet worden vastgesteld waar deze genomen zijn, noch kan hieruit andere vaststaande informatie worden afgeleid. Wat het attest van het Bureau de Tibet te Brussel betreft, stelt de Raad vast dat dit is uitgereikt op basis van het attest van het Reception Center te Dharamsala zodat ook de bewijswaarde van dit document afhankelijk is van verzoekers neergelegde documenten die manifest niet door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund."

(...)

3.5. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker initieel ontkende met een Nepalees paspoort op zijn identiteit en voorzien van een visum te hebben gereisd (verklaring DVZ vraag 34). Aangezien verzoeker dit Nepalese paspoort niet voorlegt, terwijl niet aannemelijk is dat een vervalsing verzoekers echte identiteit zou dragen en voorzien worden van een echt visum, toont verzoeker niet aan illegaal te hebben gereisd, noch dat zijn nationaliteit uit dit paspoort niet kan blijken. Wel kan worden vastgesteld uit de neergelegde documenten en verzoekers verklaringen dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Tibet, in de Volksrepubliek China".

2.10.2. Aangezien de commissaris-generaal thans meent dat verzoekers Chinese identiteit wel kan blijken uit zijn documenten en verklaringen dient dit uit de nieuwe documenten en de bijkomende verklaringen van verzoekende partij inzake China te blijken.

2.10.3. De thans toegevoegde identiteitskaart van verzoekers broer is slechts een fotokopie waaraan geen bewijswaarde kan gehecht worden nu deze gemakkelijk te vervalsen is. Bovendien draagt het stuk geen indicatie dat de persoon vermeld op deze kaart verwant is met verzoekende partij en is de commissaris-generaal eraan voorbijgegaan dat ook de hukou geen persoon vermeldt die geboren is in 1965. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe op basis van dezelfde stukken in het administratief dossier en deze nieuwe Chinese identiteitskaart tot een andere conclusie kan gekomen worden. Geenszins kan de commissaris-generaal gevolgd worden waar hij meent dat de gewoonte van de nieuwe Tibetaanse inwijkelingen om een andere identiteit aan te nemen bij hun aankomst in India om aldus te voldoen aan de toenmalige criteria voor het verkrijgen van een RC alle identiteitsverschillen kunnen verschonen ("Eventuele verschillen qua persoonsgegevens tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten, evenals verschillen tussen de door u neergelegde documenten onderling, kunnen op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd, verklaard worden. Immers blijkt uit die informatie dat omwille van verschillende redenen verschillende identiteitsdocumenten van dezelfde persoon gegevens kunnen bevatten die niet volledig met elkaar overeenstemmen. Na aankomst in het reception centre in Nepal liet u zich er registreren onder andere identiteitsgegevens omdat u gezegd was dat er spionnen aanwezig waren en zij anders problemen zouden maken bij uw familie in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Vandaar dat bepaalde stukken van u op andere naam staan"). Immers zoals uit het arrest van de Raad blijkt zijn de documenten onderling strijdig en tevens strijdig met de verklaringen van verzoeker inzake de documenten. Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoeker informatie diende te wijzigen die geen uitstaans hebben met de vereisten voor het verkrijgen van een RC (onder meer, verschillende

data/gegevens over vader, aankomst data in de reception centers). Er zijn dan ook geen gegevens die tot een andere conclusie kunnen leiden.

2.10.4. De Raad benadrukt dat de bewijswaarde van documenten afhangt van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.11. Wat de verklaringen betreffen van verzoekende partij kan worden vastgesteld dat het CGVS verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag tweemaal grondig ondervraagd heeft op 13 december 2011 en op 13 april 2012. Hieruit blijkt dat verzoekers kennis over China quasi nihil is. Zo kende hij onder meer geen televisiezenders of radiozenders, noch de hoofdstad van zijn district, noch aangrenzende districten, noch namen van bier of sterke drank, noch zelfs de munteenheid van China of namen van snoepjes.

2.11.1. De Raad heeft zich in beroep als volgt uitgesproken: *“Ook verzoekers verklaringen over zijn geboortestreek kunnen niet overtuigen. Met betrekking tot de provincies meent verzoeker dat hij dergelijke specifieke geografische informatie echt niet kan geven, gezien hij reeds lange tijd geleden, op jonge leeftijd uit Tibet is vertrokken. Echter verzoeker was een jong volwassen man van 21 of 22 toen hij volgens zijn verklaringen Tibet verliet, waarvan dus redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen over zijn beweerde regio van afkomst (RvS 1 oktober 2002, nr. 110.790). Verzoeker stelt dat de prefectuur Shigatse in de provincie Lhasa ligt, kan de officiële naam voor de provincie Lhasa niet geven (gehoorverslag 1 p. 2), kent geen andere naam voor zijn district (gehoorverslag 2 p. 2), weet niet wat de aangrenzende provincies zijn (gehoorverslag 2 p. 4), weet niet over welke Chinese provincies Tibet is verdeeld (gehoorverslag 2 p. 4), weet niet wat de aangrenzende districten zijn (gehoorverslag 2 p. 5), kent geen andere naam voor zijn districtshoofdstad (gehoorverslag 2 p. 5). Verzoekers verschoning kan dan ook allerminst worden aanvaard daar het eenvoudige en elementaire geografische zaken betreft die eenieder die afkomstig is uit die regio zou moeten kennen. Daar waar verzoeker volhardt dat Penag gelegen is in de prefectuur Shigatse, kan de Raad enkel vaststellen dat dit niet overeenstemt met de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie en verzoeker geen eigen informatie toevoegt die zijn bewering kan ondersteunen.*

2.11.2. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen Chinees spreekt (*“Er is geen Chinees bij ons, heel afgelegen platteland”,* gehoorverslag 1 p. 2-3). Daargelaten de discussie omtrent het *“dicht bij elkaar liggen”* van de gronden, stelt verzoeker verder dat zijn familie het land verkreeg *“nadat Tibet onafhankelijkheid verloor”,* dat het sindsdien altijd van zijn familie is geweest en beaamde dat zijn familie het land heeft sinds 1959 / 1960 (gehoorverslag 1 p. 4 en gehoorverslag 2 p. 6), wat echter strijdig is met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie. Verzoeker weet verder niet wat een hukou is (*“ik ken dat niet, we hebben dat niet”,* gehoorverslag 1 p. 4), stelt *“toen ik vertrok geen themdo”* (gehoorverslag 1 p. 4) en stelt tijdens zijn tweede gehoor dat men dit in zijn streek een ladeh noemt maar dat hij dit nog nooit gezien heeft (gehoorverslag 2 p. 4). Verzoeker licht niet toe hoe een volwassen man over dergelijke eenvoudige zaken onwetend kan blijven. Bovendien is hij incoherent daar waar verzoeker stelde geen themdo te hebben - waaruit impliciet blijkt dat hij wel weet wat dit is - maar pas nadien te hebben geweten dat dit een ladeh heette, waarbij uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Tibetaanse plattelandsbewoners en zeker Tibetaanse vluchtelingen uit China, weten wat een hukou / themdo is. Dat deze informatie gebaseerd is op één gezaghebbende bron, doet hier geen afbreuk nu verzoeker niet toelicht waarom dit document aan zijn aandacht kon ontsnappen en geen belang kan hebben in zijn leven. Derhalve kon de commissaris-generaal terecht vaststellen dat verzoeker zijn onwetendheid ter zake onafdoende verklaart”.

(...)

2.12. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker initieel ontkende met een Nepalees paspoort op zijn identiteit en voorzien van een visum te hebben gereisd (verklaring DVZ vraag 34). Aangezien verzoeker dit Nepalese paspoort niet voorlegt, terwijl niet aannemelijk is dat een vervalsing verzoekers echte identiteit zou dragen en voorzien worden van een echt visum, toont verzoeker niet aan illegaal te hebben gereisd, noch dat zijn nationaliteit uit dit paspoort niet kan blijken. Wel kan worden vastgesteld uit de neergelegde documenten en verzoekers verklaringen dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Tibet, in de Volksrepubliek China”.

2.13. Dat verzoeker thans in zijn verhoor andere elementen aanbracht die zijn Chinese identiteit kunnen staven kan niet blijken uit het gehoor van 28 augustus 2014. Verzoeker stelt nog steeds dat hij geen Chinees spreekt (in het 2de verhoor bij zijn eerste asielaanvraag had verzoeker enkele woordjes ingestudeerd doch kon verder niets antwoorden of vertellen), kan niet tellen in het chinees terwijl hij

beweerdelijk gedurende daar 7 à 8 maanden in Shigatse “*met mijn vriend een restaurant geopend*” had en bleek bij zijn eerste asielaanvraag zelfs onbekend met de Chinese munteenheid. De namen die verzoekende partij thans toevoegt van enkele xiangs in de buurt van Gadong xiang, is onvoldoende om zijn herkomst uit China aan te tonen, te meer dit eenvoudig in te studeren is. Immers indien verzoeker thans stelt dat hij “*Ja, ik ben gehuwd in India en ook in Tibet. In Tibet hebben we één vrouw voor twee of drie broers. Later in India ben ik gehuwd*” dan had hij minstens de registratie van dit huwelijk (desgevallend met een van de broers) moeten kennen. Verzoeker was immers 21 jaar toen hij uit China vertrok en had dus bekend moeten zijn met een Hukou/Themdo dat hem onbekend was bij zijn eerste asielaanvraag en waarover hij thans wel noties heeft. Ten slotte indien verzoekende partij beweerdelijk uit China vertrok om toe te treden tot een klooster en zich te verdiepen in de godsdienst dan is verzoekers bekendheid met de kloosters uit zijn buurt eveneens beperkt. De Raad ziet dan ook niet in op welke nieuwe verklaringen de commissaris-generaal thans steunt om de Chinese identiteit van verzoeker aan te nemen.

2.14. Ten slotte en niet in het minst herhaalt de Raad dat hij over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekende partij daarop. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overigens, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, hetgeen *in casu* evenwel niet het geval is (zie *supra*).

2.15. Het gezag van gewijsde geldt als een algemeen rechtsbeginsel en is ook verbonden aan de beslissingen van administratieve rechtscolleges. Het is verbonden aan iedere eindbeslissing in de zin van een definitieve beslechting door de rechter van een bij hem aanhangig geschilpunt (...)” (RvS arrest nr. 230.192 van 13 februari 2015).

Dit houdt *in concreto* ook in dat het arrest van 24 juli 2012, nr. 85 151 voor beide partijen, zowel verzoekende partij als de verwerende partij bindend is en dat met name in latere beoordelingen tussen dezelfde partijen onbetwistbaar vastligt wat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omtrent de rechtsbetrekking tussen deze partijen in de uitspraak heeft beslist. De Raad kan slechts vaststellen dat de bestreden beslissing hieraan geheel voorbijging.

Bijgevolg zijn er geen redenen om hetgeen is beslist door de Raad in het arrest van 24 juli 2012, nr. 85 151 te herzien. Verzoekende partij heeft geen elementen aangebracht die hiertoe enigszins zouden kunnen leiden. Aldus kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers afkomst uit China niet kan overtuigen, dat hij een authentiek Nepalees paspoort had op zijn eigen identiteit en dat niet kan worden ingezien waarom hij deze nationaliteit niet zou bezitten. De vaststelling dat verzoeker een tijdlang in India heeft verbleven met valse documenten doen hieraan niets af.

2.16. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont dan ook niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.17. Er wordt geen gegrond middel aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK